

Bruksela, 14 maja 2019 r.
(OR. en)

9261/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0098 (NLE)

COASI 73	ECOFIN 489
ASIE 28	COMPET 397
CFSP/PESC 378	RECH 261
COHOM 61	ENER 267
CONOP 44	TRANS 332
COTER 66	TELECOM 221
JAI 509	ENV 479
WTO 139	EDUC 244
FISC 264	EMPL 270

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	29 kwietnia 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 199 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz przyjęcia zakresu uprawnień specjalistycznych podkomitetów

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 199 final.

Załącznik: COM(2019) 199 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.4.2019 r.
COM(2019) 199 final

2019/0098 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz przyjęcia zakresu uprawnień specjalistycznych podkomitetów

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustanawiającej stanowisko dotyczące planowanego przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu i zakresu uprawnień specjalistycznych podkomitetów, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony („umowa”).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy UE–Filipiny

Celem umowy jest stworzenie wzmocnionego partnerstwa między UE i jej państwami członkowskimi a Filipinami oraz pogłębienie i usprawnienie dwustronnej współpracy w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, odzwierciedlających wspólne wartości i zasady, między innymi przez nasilenie dialogu na wysokim szczeblu. Umowa stworzy spójne, prawnie wiążące ramy stosunków UE z Filipinami. Umowa została podpisana w dniu 11 lipca 2012 r. w Phnom Penh i weszła w życie w dniu 1 marca 2018 r.

2.2. Wspólny Komitet

Wspólny Komitet ustanowiono na mocy art. 48 umowy. Do jego głównych zadań należy zapewnienie właściwego funkcjonowania i wykonywania umowy, ustalenie priorytetów w związku z jej celami i wydawanie zaleceń dotyczących wspierania realizacji tych celów. Inne zadania Wspólnego Komitetu obejmują nadzorowanie właściwego funkcjonowania wszelkich umów bądź protokołów o charakterze sektorowym, które zostały lub zostaną zawarte przez strony.

W stosownych przypadkach Wspólny Komitet ma formułować zalecenia i podejmować decyzje w celu realizowania celów umowy. Wspólny Komitet zbiera się na szczeblu wyższych urzędników. Wspólny Komitet przyjmuje swój własny regulamin. Wspólny Komitet może ustanawiać specjalistyczne podkomitety w celu zbadania konkretnych kwestii.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Podczas swojego pierwszego posiedzenia Wspólny Komitet powinien podjąć decyzję dotyczącą przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz decyzję dotyczącą zakresu uprawnień specjalistycznych podkomitetów („planowane akty”).

Celem planowanych aktów jest przyjęcie, zgodnie z art. 48 ust. 5 umowy, regulaminu wewnętrznego stanowiącego podstawy funkcjonowania Wspólnego Komitetu oraz zakresu uprawnień specjalistycznych podkomitetów, aby umożliwić wykonanie umowy.

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Celem stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii, powinno być przyjęcie regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu UE–Filipiny oraz zakresu uprawnień specjalistycznych podkomitetów. Stanowisko to powinno opierać się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony.

Akt, który Wspólny Komitet ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Jest tak, ponieważ zgodnie z art. 48 ust. 5 umowy Wspólny Komitet jest zobowiązany do przyjęcia swojego własnego regulaminu, który będzie wiążący dla Unii.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanych aktów, w których kwestii zajmuje się stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli akt ma dwójaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

W odniesieniu do aktu, który zmierza do osiągnięcia wielu celów jednocześnie lub ma kilka elementów składowych, które są związane w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi zawierać, wyjątkowo, poszczególne odpowiednie podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowane akty mają służyć realizacji celów umowy oraz ułatwieniu jej stosowania. Regulamin wewnętrzny dotyczy ogólnego funkcjonowania organu utworzonego na podstawie umowy. Wynika stąd, że dziedzina, której podlega zaskarżona decyzja, powinna

¹ Sprawa C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

być oceniania w świetle całej umowy².

W tej konkretnej sprawie przeważającym celem i elementem umowy jest współpraca z krajem rozwijającym się (art. 209 TFUE)³. W związku z tym właściwą podstawą prawną powinien być art. 209 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 209 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANYCH AKTÓW

W akcie Wspólnego Komitetu zostanie uchwalony regulamin wewnętrzny komitetu, dlatego akt ten należy opublikować w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej po jego przyjęciu.

² Sprawa C-244/17 Komisja przeciwko Radzie (Kazachstan), ECLI:EU:C:2018:662, pkt 40.

³ W celu uzyskania informacji o zakresie polityki rozwoju zob. sprawę C-377/12 Komisja przeciwko Radzie (Filipiny), pkt 36–37.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz przyjęcia zakresu uprawnień specjalistycznych podkomitetów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony (zwana dalej „Umową”) weszła w życie w dniu 1 marca 2018 r.
- (2) W art. 48 ust. 1 Umowy ustanawia się Wspólny Komitet mający zapewnić sprawne funkcjonowanie i wykonanie Umowy.
- (3) Art. 48 ust. 5 Umowy stanowi, że Wspólny Komitet przyjmuje swój własny regulamin, a w art. 48 ust. 3 stwierdza się, że może on ustanowić specjalistyczne podkomitety.
- (4) Skuteczne wykonanie Umowy wymaga jak najszybszego przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu.
- (5) Należy zatem określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu. Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu powinno być oparte na załączonym projekcie decyzji Wspólnego Komitetu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko w sprawie planowanego przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz przyjęcia zakresu uprawnień jego podkomitetów, które ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas pierwszego posiedzenia Wspólnego Komitetu UE–Filipiny, opiera się na projektach decyzji Wspólnego Komitetu, załączonych do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*